

[Carsten Andersen]

mig, Carsten Andersen, som siger det, eller om fru Kirsten Lee på god radikal facon i løbet af to dage har skiftet mening. Jeg kan ikke finde ud af det, for i de diskussioner, som jeg og fru Kirsten Lee har deltaget i, har vi faktisk været enige om, at det var en skamlet, at man fik senildemente indlagt på de lukkede psykiatriske afdelinger.

Endelig vil jeg godt sige, at når fru Kirsten Lee siger, at det i Sundhedsministeriets notat vedrørende distriktspsykiatrien og de sociale tabere påpeges, at der ikke er nogen sammenhæng, vil jeg bede fru Kirsten Lee om at læse side 9, hvor der allernederst står:

»Samtidig er der enighed om, at den sociale sektor mangler relevante tilbud. Fravær af relevante tilbud både i hospitalsvæsenet og socialvæsenet gør, at sindslidende hjemløse bliver svingdørspatienter i negativ forstand i begge sektorer.«

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Jeg fastholder helt klart, hvad jeg har sagt om de senildemente. Der er ikke nogen ændring i min holdning eller i mine udtalelser. De hører ikke til som langvarigt indlagte patienter på de psykiatriske afdelinger. Jeg tror ikke, at der er nogen uenighed dér.

Det, jeg tager afstand fra, er hr. Carsten Andersens udtalelse om, at det er en skamlet på det psykiatriske sygehusvæsen. Dermed implicerer jeg, at hr. Carsten Andersen forstår det, som om det er det psykiatriske sygehusvæsen, der fastholder disse patienter. Det psykiatriske sygehusvæsen har klart taget afstand fra, at disse patienter hører til dér. Det er ikke det psykiatriske sygehusvæsens skyld, at patienterne opholder sig dér. Engagerede psykiatere har været blandt de første til at påpege urimeligheden i, at patienterne var dér. Så man skal altså ikke klandre det væsen for, at det er en skamlet, at de senildemente patienter opholder sig dér. Det er det, jeg tager afstand fra.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Referatet af disse forhandlinger vil vise, at jeg sagde, at skamletten var på vores ældreforsorg.

Duetoft (CD):

Jeg skal af høflighedsgrunde starte med at sige tak for redegørelsen til sundhedsministeren, men jeg vil godt understrege, at det kun er af høflighedsgrunde, for jeg føler egentlig ikke, der er særlig meget at sige tak for.

Debatten i dag skulle være en opfølgning af den debat, vi havde i efteråret, hvor en lang række af de påstande og synspunkter, der kom frem, blev afvist med, at vi kunne få en debat i maj måned, hvor vi kunne tage fat på disse ting, og så kunne vi også se, hvad følgegruppen havde fundet ud af indtil da, og det har følgegruppen ganske glimrende gjort nu.

Jeg er ikke bare skuffet, men egentlig lidt chokeret over, at ministeren derefter kommer med en redegørelse, der i den grad lægger afstand til følgegruppens rapport. Ministeren glatter ud og siger, at der ikke er de store problemer, mens jeg opfatter følgegruppens rapport som en klar bekræftelse på alle de advarsler, der kom frem i debatten i efteråret.

Det har aldrig været meningen, at debatten generelt skulle være en gentagelse af debatten fra sidste år. Meningen var, at vi skulle tage fat på status, men jeg vil godt for god ordens skyld sige, at jeg stadig væk er af den opfattelse, at tabudiskussionen er vigtig, at både støtte og information til de pårørende er vigtig, men at det så sandelig også er vigtigt, hvad vi stiller op med de ældre pårørende, der har passet en søn eller en datter hjemme, men som nu er kommet så højt op i årene, at det begynder at give problemer. Det er vi også nødt til at tage stilling til.

Jeg mener også, at vi bør diskutere, at det er en kamp mod en selvopgivende holdning, både hos de folk, der beskæftiger sig med psykisk syge, og altså også hos de pårørende. Det understregede jeg allerede i den første debat, og hvis nogen er interesseret i det, kan de jo se, hvad jeg da sagde.

Jeg vil koncentrere mig om to andre ting, nemlig igen ministerens skuffende holdning til de spørgsmål, som en række mennesker stiller. I februar måned sagde en overlæge fra Nordvang, Jens Knud Christensen, at vi ikke i dag kan hjælpe skizofrene unge. De kommer ud af systemet og går for lud og koldt vand på grund af det, vi har gjort. Andre overlæger har i foråret sagt det samme, sygeplejersker er kommet med samme påstand, forældre tigger om støtte, og Kirkens Korshær siger offentligt, at dens kli-